

1901-2

AFSENDER

Ellen Sawyer

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Fødslen af Alhed og Johannes Larsens barn nummer to, Johan/Lysse larsen, er meget nært forestående. Han kom til verden 27. feb. 1901.

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvad det er for en dag, som Ellen og Harris Sawyer ikke har fejret.

Johan Larsen, som var Alhed og Johannes Larsens barn nr. to, blev født 27. feb. 1901.

Ellen Sawyer arbejdede en del i sin mands laboratorium.

Omtalte personer:

Grethe Jungstedt

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen

Harris Sawyer

- Sawyer, Harris' mor

Andreas Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB1565

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Ellen og Harry Sawyer gjorde ikke stort ud af dagen.

Harry er til frimurermøde.

Ellen er spændt på at høre nyt fra Kerteminde. Hun håber, at det må gå nemt, og at barnet bliver skikkelig samt god til at sove. Det er jo først, når ungen er et halvt år, at man kan begynde at puste lidt ud. Ellen glæder sig til at se Andreas/Puf Larsen.

Ellen er rystet over at høre om Andreas/Dede Warbergs opførsel. Han er så stor, så han burde afholde sig fra at vække skandale.

Nu arbejder Ellen ikke mere, så hun kan koncentrere sig om lille Grethe. Tidligere græd Grethe utrøsteligt, når Ellen tog hat på. Barnets farmor gav hende kun mælk hele dagen og legede så vildt med hende, at hun var urolig om natten. Ellen blev nervøs af dette plus af at have så meget ansvar for produkterne i laboratoriet.

TRANSSKRIFTION

Kære Mor!

Tak for dit lange Brev af 16te Febr., som jeg fik i Morges. Jeg må bekende, at vi ikke gjorde stort ud af Dagen i Aar, - vi tænkte ikke på det, - el. jeg ved knap hvordan det gled næsten ubemærket hen. Dr. Taylor kom ind lidt om Aftenen, men det var det hele.

Harry er til Frimurermøde i Aften, så jeg har god Lejlighed til at skrive, hvis jeg bare ikke bliver altfor ludsøvnig.

Jeg venter med Spænding i hvert Brev at høre Nyheder fra Kjerteminde. Efter hvad du skriver må det jo være lige her oppe over. Jeg troede ellers først det var i Marts. Gud give det nu må gå fredeligt og let af og at Ungen må blive skikkelig og sove sin meste Tid det første halve Aar. Jeg bærer dyb Respekt for den Slags Afairer og jeg maa sige at det er forbunden med store Vanskeligheder og det er først når Ungen er et halvt Aars Tid gammel at man kan begynde at puste lidt. Men måske jeg tog det tungt og upraktisk, el. jeg blev smittet af Familjens Tendens til at bekymre sig. Jeg glæder mig meget til at se lille Puf, - han er vist forfærdelig sød. Det er dog ligefrem rystende at høre om Dedes Skolemeriter. Bare dog den uheldige Retning hans Udvikling har taget vil vende sig i Tide før han har skadet sin Fremtid han er jo snart ikke mere helt ["helt" indsat over linjen] en hel ["hel" overstreget] Dreng, men et voksent Menneske der burde have lidt mere Ambition og ikke udsætte sig for den Slags Skandaler.

Nej, jeg arbejder ikke mere regelmæssig og er meget glad over at føre et roligere Liv. Grunden er at de kan klare det alene, så der vilde jo ikke være

Mening i da at tage mig fra lille Grethe. Hun har første Ret til mig og det var altid med et tungt Hjærte jeg forlod hende. Hun hagede sig brøgende fast i min Kjole, når hun så mig tage Hatten på, og det var Synd. Og så var det mig ikke muligt at få Svigermoder til at give hende andet end Mælk som hun lod hende drikke jævnt hele Dagen. Og hun blev leget og tumlet med Dagen igennem. - Det gjorde hende nervøs og urolig om Natten og det gjorde det også alt for svært for mig, der så dårligt kan undvære min Nattesøvn særlig ["særlig" indsat over linjen] med strængt Arbejde om Dagen. Jeg var så nervøs en Tid at en uventet stærk Lyd næsten slog mig om, som om jeg var ramt med et Slag. - Nu er jeg i Orden igen heldigvis. -

Desuden var Ansaret for stort da det jo er vort Hovederhverv, - så det skal ikke alene holdes gående men udvikles, så vores Smørbakterie er bedre end de andre 3-4 der er i Handelen her. -

Grethe og jeg har været hos Mrs
[Resten af brevet mangler]

Kære Mor!

Tab for dit lange Brev af 16te Febr. som
jeg fik i morges. Jeg må bekende, at vi
ikke gjorde stort ud af dagen i Hav- vi
tænkte ikke på det, eh. Jeg ved knap
hvordan det gik næsten ubemærket hen.
Dr. Taylor kom ind til os om Aftenen,
men det var det hele.

Lary er til forrædelse i Aften
så jeg har god Lejlighed til at skrive,
hvis jeg bare ikke bliver altfor ludoportig.
Jeg skriver med Spænding; hvert
Brev af høre Nyheder fra Høsterrinde.
Efter hvad du skriver må det jo være
lige heroppe over. Jeg troede ellers først
det var i Nantes. Ved give det nu
må så fedest af det af og af

Ungens må blive skikkelig og gøre sin
mætte Tid den første halvdel. J
bærer dyb Respekt for den Skag. Høieren
og j må eje at den er forbunden med
den Tanskeligheden og den er først
når Ungen er et halvt års Tid gammel
at man kan begynde at puste Læb.
Men måske j tog den Længde og uret
tisk, og j blev smittet af Familien
Tendens til at bekymre sig.
J glædes mig meget til at se lille
Luf, - han er vist j færdig op.
Det er dog ligesom rystende at
høre om den Skoleskole. Børn
dog den uheldige Betvning hans Udrik-
ning har taget til. Selve sig i Tide
for han kan skadet sin fremtid.

861565

hans er jo uendelig ikke mere end det
der er, men et voksent menneske der
bude have lidt mere ambition og
ikke udsætte sig for den slags skæb-
nede. Men arbejdet ikke mere regelmæssigt
og er meget glad over at få et
roligere liv. Præcis er at de kan
blive det alene, så der vilde jo ikke
være mening i da at tage mig fra
Lille Løkke. Hun har forstået det til mig
og det var altid med et tungt hjerte
og faldt hende. Hun begynder sig hvide
fast i min kjole, når hun er mig
tage hatten på og det var synd.
Og så var det mig ikke muligt at

havde en jo mere ikke mere end det
deres mere et voksent menneske det
ville have lidt mere ambition og
ikke udsætte sig for den slags skæbne
med det. Men arbejdet ikke mere regelmæssigt
og er meget glad over at få et
roligere liv. Præcis er at de kan
blive det alene, så der vilde jo ikke
være mening i da at tage mig fra
Lille Løkke. Hun har faste det til mig
og det var altid med et tungt hjerte
og faldt hende. Hun lagde sig på
hvert i min kjole, når hun så mig
tage hatten på og det var synd.
Og så var det mig ikke muligt at